

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.786 van 4 november 1998
in de zaak A. 78.514/IX-1155.**

In zake : Daniël VAN 'T VELD,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN DEN BOSSCHE,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 41

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE, dat woonplaats kiest bij advocaat H. RIEDER, kantoor houdende te GENT, Recollettenlei 39-40.

tussenkommende partij :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE,
dat woonplaats kiest bij
advocaat H. RIEDER,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 39-40.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël VAN 'T VELD op 7 mei 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 23 maart 1998 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn waarbij eensdeels het beroep wordt afgewezen dat hij heeft ingesteld tegen de beslissing van 11 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot goedkeuring van de beslissing van 1 oktober 1997 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE houdende zijn ontslag van ambtswege bij tuchtmaatregel met ingang van

6 oktober 1997 en waarbij anderdeels laatstgenoemde tuchtstrafbeslissing wordt goedgekeurd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DE VROE, die loco advocaat D. VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat S. KEMPINAIRE, die loco advocaat H. RIEDER verschijnt voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE met een verzoekschrift van 23 juni 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij, het OCMW van Ronse, de vordering onontvankelijk bij gebrek aan belang acht; dat zij betoogt dat haar beslissing, de beslissing van 1 oktober 1997 houdende ontslag van verzoeker, niet bestreden wordt, dat alleen bestreden wordt de ministeriële beslissing tot goedkeuring van die beslissing; dat zij voorts betoogt dat ook de aangevoerde annulatiemiddelen geen betrekking hebben op haar beslissing, dat ze uitsluitend op de ministeriële beslissing betrekking hebben; dat zij concludeert dat de Raad van State alleen de ministeriële beslissing in haar uitvoering kan schorsen; dat volgens haar verzoeker geen voordeel heeft bij de schorsing van die beslissing alleen omdat haar eigen beslissing dan voortbestaat en verzoeker dus ontslagen blijft;

Overwegende dat verzoeker niet uitdrukkelijk de schorsing van de beslissing van het OCMW vordert; dat hij trouwens als enige verwerende partij de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn aanwijst;

Overwegende dat ook niet gesteld kan worden dat hij impliciet de beslissing van het OCMW bestrijdt,

met name door annulatiemiddelen aan te voeren die veeleer op die beslissing dan op de ministeriële beslissing betrokken moeten worden of die dan toch mee op die beslissing betrokken kunnen worden;

Overwegende dat in zijn vier eerste middelen verzoeker de minister verwijt aan zijn verplichting tot formele motivering, hem opgelegd bij de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, te kort te zijn gekomen; dat uit het feit dat verzoeker de minister ten laste legt dat hij aan de genoemde verplichting te kort is gekomen, niet ipso facto volgt dat hij zulks ook aan het OCMW verwijt; dat dit des te minder het geval is daar de ministeriële beslissing er gekomen is op beroep van verzoeker tegen de beslissing van het OCMW zodat wat de minister met zijn formele motivering essentieel te doen stond uiteraard was antwoorden op de argumenten die verzoeker hem ter ondersteuning van dat beroep voorlegde, niet de formele motivering van de beslissing van het OCMW overdoen; dat, kortom, wettigheidskritiek op de formele motivering van de ministeriële beslissing niet zonder meer gelijkgesteld kan worden met wettigheidskritiek op de formele motivering van de beslissing van het OCMW of zelfs niet geacht kan worden die kritiek mee in te sluiten;

Overwegende dat verzoekers vijfde annulatiemiddel schending van het redelijkheidsbeginsel is; dat verzoeker er zijn beklag over maakt dat "de Minister overweegt dat de straf niet onredelijk is in functie van de weerhouden feiten" terwijl hij de minister erop gewezen heeft dat het OCMW rekening diende te houden met een reeks gegevens die verzoeker omschrijft, welke gegevens "van dien aard zijn dat de opgelegde straf van afzetting niet in verhouding (is) met de gepleegde feiten"; dat verzoeker zodoende ter discussie stelt niet de beoordeling van zijn zaak in de beslissing van het OCMW, maar de beoordeling door de minister van die

beslissing, bij welke beoordeling de minister is voorbijgegaan aan de door verzoeker opgesomde gegevens;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat de tweede verwerende partij terecht opwerpt dat haar beslissing niet bestreden wordt; dat verzoeker zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel plaatst in de gevolgen van zijn ontslag; dat aangezien hij het besluit houdende dat ontslag niet bestrijdt, dat nadeel niet door een schorsing opgevangen kan worden;

Overwegende dat daar haar beslissing niet bestreden wordt, de tweede verwerende partij terecht vraagt als verwerende partij buiten de zaak te worden gesteld; dat haar vraag om als tussenkomende partij te mogen optreden, kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE wordt als verwerende partij buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van RONSE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 achtennegtig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.